

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/80/2016/Pan.

**A Független Rendészeti Panasztestület
129/2016. (VII.7.) számú
állásfoglalása**

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. február 26-án előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2016. július 7-én megtartott zárt ülésén hozott állásfoglalását

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos beadványát 2016. február 26-án elektronikus, majd 2016. március 3-án postai úton terjesztette elő, melyhez csatolta az ügyben keletkezett - rendelkezésére álló - iratok fénymásolatait.

A panaszos beadványában sérelmezte, hogy a rendőrség összefüggésbe hozta a személyét egy traktor lopási ügygel, és emiatt intézkedést kezdeményezett vele szemben.

A panaszos beadványában előadta, hogy 2016. február 17-én [...] út 21. szám alatt este 18 óra körüli időben az asztalnál beszélgetett a barátnőjével, amikor valaki kopogott. Felállt és ajtót nyitott, az ajtó előtt több rendőr állt, akik közül az egyik közölte vele, hogy a C. Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályától vannak, és L. B-t (a panaszos testvérét) keresik. A panaszos bemutatkozott a rendőrnek, és közölte, hogy ő nem a keresett személy, mire a rendőr azt mondta, hogy őt is keresik. A panaszos mondta a rendőrnek, hogy telefonál, ügyvédet hív. A rendőr felszólította, hogy tegye le a telefont, nem telefonálhat. A panaszos ennek ellenére felhívta az édesanyját és kérte, hogy jöjjön a helyszínre. A rendőr megkérdezte a panaszost, hogy minek neki ügyvéd, majd megbilincselte.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

A panaszos és a rendőr ezek után bement a ház konyhájába, ahol a nyomozó felolvasta a neki a határozatból az indoklás részt. A panaszos elmondta a rendőrnek, hogy az elmúlt húsz évben nem volt traktorja és a jövőben sem szándékozik birtokba venni egyet sem. A panaszos szólt a barátnőjének, hogy hívja fel a panaszos édesanyját és szóljanak egy ügyvédnek, mert nem úgy bánnak vele, mint egy tanúval, mint akitől meg szeretnének tudni valamit, hanem úgy, mint egy gyanúsítottal. A rendőr rászólt a panaszos barátnőjére, hogy nem telefonálhat, és rátette a kezét az asztalon lévő telefonra. A panaszossal szemben ülő rendőr megkérdezte, hogy van-e még a birtokukban másik telefonkészülék. A panaszos felállt és átadta a házban található telefonokat a rendőrnek, majd visszamentek a konyhába, ahol a rendőr elkezdte a telefonok lefoglalását és a jegyzőkönyv megírását. A panaszos mindeközben szóba elegyedett a másik rendőrrel, akinek részletesen elmondta (óráról órára), hogy a megelőző nap milyen elfoglaltságai voltak és megmutatta neki a telefonjában azoknak a személyeknek a telefonszámát, akikkel az előző nap telefonbeszélgetést folytatott.

Megmutatta azokat a ruhadarabokat is, amelyeket előző nap viselt. Beszélgetésük közben a rendőr említést tett a panaszosnak egy régi gépjárművéről, egy Opelről, amely a rendőr állítása szerint kapcsolatba volt hozható a bűncselekmény elkövetésével. A rendőr elmondta a panaszosnak, hogy tudomásuk szerint a gépjármű még mindig a panaszos nevében van. A panaszos mondta a rendőrnek, hogy tavaly nyáron becserélte a tárgyi autót egy F. Astrára, ebből kifolyólag már nincs a tulajdonában. A panaszos megkérte a rendőrt, hogy menjenek el a panaszos szüleihez, mert a gépjármű adásvételi szerződése az édesapjánál van.

Ezek után a panaszos megkérdezte a rendőrt, hogy leveszik-e róla a bilincset, mert véleménye szerint már nincs szükség a kényszerítő eszköz alkalmazására. A rendőr azt felelte, hogy majd meglátják, mennyire mond igazat a panaszos, mennyire működik együtt velük. A panaszos elmondta, hogy ő addig sem tanúsított semmiféle ellenállást; együttműködött a rendőrökkel.

Amikor a rendőr befejezte a lefoglalt telefonok adatainak leírását (amiben a panaszos is segített neki) megkérdezte a panaszost, hogy kíván-e panaszt tenni. A panaszos azt válaszolta, hogy minden körülményre nézve panasszal kíván élni, mivel ő teljesen ártatlan, semmi köze sincs az ügghöz. A panaszos elmondása szerint a rendőr ezek után bekarikázta a határozatban, hogy a panaszos nem él panasszal, ám a panaszos ezt nem írta alá. A panaszos előadta, hogy egyedül azt a lapot írta alá, amely a lefoglalt telefonok és SIM kártyák –beleértve a panaszos barátnőjének telefonjait és SIM kártyáit is- listáját tartalmazta.

Idő közben a helyszínre érkezett a panaszos édesanyja és megkérdezte, hívjon-e ügyvédet. A panaszos megmutatta neki a bilincset és elpanaszolta neki, hogy milyen intézkedés alá vonták, pedig ő semmit sem követett el. Mindeközben megékezt a panaszos öccse is, L. B. A panaszos szerint, ahogy az öccse beérkezett hozzá a konyhába, a rendőrök azonnal megbilincseltek. Ezután bejött a konyhába a rendőrfőnöknek nevezett személy, majd a panaszos testvérével együtt távozott a házból.

Ezt követően a jegyzőkönyvet készítő rendőr közölte a panaszossal, hogy megkezdik a házkutatást. Az egyik rendőr azonnal be is ment a fürdőszobába. A panaszos a rendőr után ment és megmutatta neki a fürdőszobában található tárgyakat. A rendőr a házkutatás megkezdésekor - a fürdőszobában - levette a panaszosról a bilincset. Ezután együtt átmentek a szobában, ahol a panaszos kinyitott egy szekrényt és a bőrkabátja zsebéből kivett egy nyakláncot, majd mondta a barátnőjének, hogy itt van a traktor ára, „vigyázz rá, meglegyen” (mivel a rendőr azt emlegette, hogy a traktor másfél millió forintot ér). Mire a rendőr megkérdezte a panaszost, hogy ezt valami rossz tapasztalat miatt mondta-e. A panaszos azt válaszolta, hogy „nem; én, sem ismerlek téged.”

Ezután a panaszos barátnője kihúzta a fiókokat, amiben a zoknik és a panaszos alsóneműk voltak, majd megkérdezte kihúzza-e a harmadik fiókot, amiben a saját alsóneműi voltak. A rendőr azt válaszolta, hogy „nem kell”, majd elindult az udvar felé. A panaszos rászólt a rendőrré, hogy ne siessen, mert még a kazánt nem nézték át. Kinyitotta neki a kazánajtót, levette a polcra a vödröt, mondta rendőrnök, hogy nézzen bele abba is. A rendőr kicsit nézelődött, majd kimentek az udvarra. Amikor elindultak hátrafelé a panaszos felhívta a rendőr figyelmét arra, hogy a vízaknába még nem nézett bele. A rendőr ide is benézett, majd hátrébb mentek. A panaszos megmutatta a rendőrnök a ház mögötti részt és a pincét is. Ezután elindultak a garázs felé, ahol a rendőr közölte, hogy átnézi az ott található BMW márkájú gépkocsit. A rendőr kinyitotta a BMW hátulját, és megnézte az abban található két, új ruhát. A rendőr közölte a panasossal, hogy elöl is nyissa ki az autót, mert át szeretné nézni. A panaszos mondta a rendőrnök, hogy nyitva van. A rendőr kinyitotta az anyósülés felőli ajtót, majd a kesztyűtartót. A panaszos megkérdeztem tőle, hogy ott mit keres. A rendőr azt mondta, hogy kis dolgot. A panaszos közölte vele, hogy a BMW abban az évben talán kétszer volt kint az udvarból, kétszer volt vele Budapesten.

A panaszos többször is megkérte a rendőröket, hogy nevezzék meg azt a személyt, aki utasítást adott arra, hogy mit keressenek; illetve mondják meg, hogy milyen bizonyítékok alapján végzik a házkutatást, milyen módon merült fel a rendőrségben, hogy a panaszos érintett lehet az ügyben. A rendőrök azt válaszolták, hogy majd össze fogják hasonlítani a DNS-eket, mert az eltulajdonított traktort igazoltatták [...] között, de a két elkövető elszaladt.

Ezután a panaszos és a rendőrök elindultak az utcán parkoló F. Opel Astra felé, amivel a panaszos munkába szokott járni. A panaszos kinyitotta az autót, a rendőr pedig átnézte a csomagtartót. Ezután a panaszos kinyitotta a vezető felőli ajtót, és mondta a rendőrnök, hogy, az ajtóban lévő bokszban ne nyúljon, mert tele van használt papírzsebkendővel. A panaszos megmutatta a rendőrnök a bokszt tartalmát, hogy az mindent jól láthasson.

Ezután végeztek a házkutatással és elindultak a teraszra, ahol a panaszos megkérdezte az egyik rendőrtől, hogy ha valaki azt mondja, hogy ő kábítószert árul, akkor csak úgy elviszik-e és szabadságvesztés büntetésre ítélik-e, majd ha bebizonyosodik, hogy nem csinált semmit, akkor csak egyszerűen bocsánatot kérnek-e tőle. A rendőr azt válaszolta, hogy „lgen”.

A beszélgetés közben a rendőr közölte a panasossal, hogy elviszik C-re kihallgatni, de előírás, hogy a bilincset vissza kell rakni a kezére. Ekkor a panaszos beszállt a rendőrautóba, kinyújtotta a kezét és megkérdezte, hogy most teszik-e rá a bilincset, vagy csak később, és megkérte, hogy, ne olyan szorosra tegyék rá, mint először. Elindultak C-re.

A panaszos a rendőrautóban elmondta a rendőrnök, hogy a telefon neki munkaeszköz, mivel üzemet vezet, és körülbelül 6-700 telefonszám van benne. Elmondta, hogy többfelé az országban dolgozik, sikeres vállalkozása van; semmi szükség arra, hogy lopni menjen. A rendőr D. magasságában megkérdezte a panaszust, hogy mit tud az öccse traktoros ügyéről. A panaszos elmondta a rendőrnök, hogy nem tud róla semmit; ritkán találkozik az öccsével, akkor is csak futtában, mert mindketten mindig dolgoznak. A panaszos leírja, hogy úgy érezte, mintha a rendőröket rájuk küldte volna valaki, hogy mindenáron vegyék elő őket, erről említést is tett a rendőröknek. Megkérdezte, hogy kinek vannak útban, vagy kinek csináltak valami rosszat. A rendőröktől azt a választ kapta, hogy ők nem mondhatnak semmit, nem nevezhetek meg senkit. A panaszos elmondása szerint Albertirsa magasságában az egyik nyomozó odaszólt a társának, hogy a telefonokat otthagyták a házkutatás helyszínén. Ezután visszamentek P-ra, ahol a panaszos barátnője a ház előtt várta őket a szatyorba összehajtogatott telefonokkal. A panaszos barátnője átadta azokat a rendőröknek, majd újból elindultak C-re. A beszélgetések után a panaszos úgy érezte, hogy a nyomozók azt érzik, hogy „mellényúltak”, és közölték a

panaszossal, hogy ha beérnek C-re tanúként fogják meghallgatni és le fogják venni a bilincset.

Beértek C-re és bementek a kapitányság egyik irodájába. Az irodába bement egy addig nem látott másik személy is, akinek a nyomozó azt mondta „alibije van a gyereknek”. A panaszos megkérdezte, hogy mikor veszik le a bilincset, mert nem értette a történeteket. A nyomozó mondta a panaszosnak, hogy menjek át a másik szobába, ahol P. százados fogja kihallgatni. Bementek, leültek, a panaszos pedig aláírt pár papírt, valamint leegyeztették a személyes adatait. Ezután megkezdték a kihallgatást. A panaszos még a kihallgatás előtt közölte a rendőrökkel, hogy ártatlan, és ha a kihallgatás közben elő is fog fordulni vele, hogy egy kis gondolkodási idő után fog válaszolni a feltett kérdésekre, az nem azért lesz, mert hazudni akar, hanem azért mert már nagyon fáradt. Elmondta, hogy azt sem tudja, hogy hol van az ügyben érintett tehenészet. Legutóbb C-n tavaly novemberben járt egy gépkereskedőnél, aki felszámolt cégek gépeit veszi meg. A panaszos nem emlékezett rá, hol van pontosan a bolt. Elmondta, hogy az illetőt „automata köszörűs” néven találják meg a telefonjában. Eközben belépett az irodába egy személy, aki azt mondta, hogy nem akar még két óra hosszát a kapitányságon tartózkodni; ezért befejezték a vallomástételt és elvitték a panaszost fényképfelvételt készíteni és DNS mintát venni. Mindezek után folytatták a kihallgatást.

A panaszos részletesen elmondta a rendőröknek, hogy a tárgyi napon hol tartózkodott (Ó., Budapest). Felhívta a rendőrök figyelmét, hogy a telefonjában található GPS adatok alapján leellenőrizhetőek a tartózkodási helyei.

A panaszos megkérte a rendőröket, hogy hadd kaphassa vissza azt a telefonját, amelyik a munkavégzéséhez szükséges, mert anélkül nem tudja intézni a napi teendőit. Felajánlotta, hogy ha szükséges, bármikor a nyomozóhatóság rendelkezésére áll. A panaszos elmondása szerint az egyik rendőr azt válaszolta, hogy mondja meg melyik az a három-négy telefonszám, amire szüksége van. A panaszos erre azt válaszolta, hogy neki az egész „telefonkönyvre” szüksége lenne, mert naponta húsz-harminc emberrel beszél. (Pl. nyerges kamion, és az azt megrakó platós autó ügyében fuvarokat egyeztet, tűzifát intéz, beszél az erdőszel, erdészettel stb.) A panaszos részletesen felvázolta a rendőröknek, hogy mennyire fontos lenne számára, ha a telefonját visszakaphatná, mert abban állapotam meg az erdőszel, hogy pénteken ott van a fáért, a kamionossal lebeszélte a fuvarát és telefon nélkül másnap nem fog tudni intézkedni; partnerei megbízhatatlannak fogják tartani. A rendőr azt válaszolta, hogy nem adja vissza telefont. Megkérte a panaszost, hogy adja meg valakinek a telefonszámát, akit értesíthetnek akkor, ha majd vissza tudják szolgáltatni a panaszosnak a telefonokat. A panaszos megadta az édesanyja számát. Ezután a rendőrök azt mondták a panaszosnak, hogy igyekezni fognak, majd kiengedték.

A panaszos a kijárat felé indult, ahol a portánál találkozott az édesanyjával, az öcsével és annak barátnőjével. Megfordult és látta, hogy P. százados jött utána, hogy írjon alá egy papírt, amit a panaszos meg is tett. A panaszos öccse kicsit felháborodottan megkérdezte a századostól, hogy ki az a személy, aki miatt a kapitányságon vannak, szembesítsék vele, látni akarja; majd közölte a századossal, hogy nekik semmi közünk az egészhez. A százados felháborodva, fennhangon azt válaszolta a panaszos öccsének, hogy ő csak a panaszost hallgatta ki és bemutatkozott. Ezután a panaszos odalépett a századoshoz, kezét nyújtott neki, bemutatkozott és azt mondta, hogy ő törvénytisztelő állampolgár; majd távoztak.

Másnap 10 óra körül értesítették a panaszos édesanyját, hogy a panaszos mehet a telefonjaiért. A panaszos eljött a munkahelyről és barátnőjével együtt elment a telefonokért. Bementek a kapitányságra, ahol a panaszos hiánytalanul visszakapta a lefoglalt dolgokat, aláírta a

papírokat. A panaszos elmondta a nyomozónak, hogy nem tudja, hogyan hozták kapcsolatba az ügyel, de ez az eljárás nagyon kellemetlen számára. Megkérdezte a nyomozót, hogy úgy történt-e minden, ahogyan ő azt előző nap szóról- szóra elmondta. A nyomozó az válaszolta, hogy igen, úgy történt és elnézést kért; majd kikísérte a panaszost.

A panaszos érdekesnek tartotta, hogy amikor eljöttek, a nyomozó megkérdezte tőle, hogy arra nem gondolt-e, hogy a fent említett Opel típusú gépjárművel követhettek el valamit, és emiatt került kapcsolatba a panaszos az ügyel. A panaszos azt válaszolta, hogy de gondolta, de nem értette, hogy előző nap este miért nem mentek el a szülei lakására, hogy bemutathassa az adásvételi szerződést, amiből kiderült volna, hogy kinek adta el a fenti gépjárművet. A panaszos azt mondta a rendőröknek, hogy nem akar látatlanba semmit sem mondani, este 9-10 óra körül hazaér, otthon előkeresteti az édesapjával a szerződést, és megnézik a vevő pontos nevét. A rendőr azt mondta, hogy jól van, de neki az az időpont már későn van, másnap reggel hívni fogja. A panaszbeadvány elkészítéséig a rendőr nem kereste a panaszost.

A panaszos furcsának tartotta, hogy miként lehet a nevében egy 2015-ben eladott autó. Miután hazaért a rendőrségről előkerestette az édesapjával az adásvétellel kapcsolatos papírokat, és megkérte, hogy menjen el az okmányirodába és kérdezzen rá, hogy kinek a nevében van jelenleg az autó. A panaszos édesapja elment az okmányirodába, ahol közölték vele, hogy az autó az eladástól számított negyedik napon átírásra került. A panaszos nem értette, hogy a nyomozóhatóság miért nem tudta leellenőrizni a nyilvántartásban az autóval kapcsolatos tulajdonosi viszonyokat. A panaszos véleménye szerint az egész eljárás érthetetlen és felfoghatatlan volt. Emberileg, erkölcsileg megalázónak tartotta az egész eljárást, és úgy vélte, hogy az eljárás rontja az üzleti hitelességét. Ezen felül a panaszos elmondta, hogy idős szülei idegileg kikészültek, nem bírják feldolgozni a történeteket.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az ORFK Ellenőrzési Szolgálatán keresztül a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: PMRFK) C. Rendőrkapitányságától (továbbiakban együtt: illetékes rendőri szerv), valamint megküldeni kérte az ügyel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és a konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) T.R. c. r. főtörzsszázlós 2016. február 17-ei jelentésében előadta, hogy H. L. c-i lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2016. február 16-a 23 óra és február 17-e 4 óra közötti időben [...] kerület 147. szám alatti helyen egy tehenészet udvaráról eltulajdonított 1 db., lezáratlan [...] típusú piros színű homlokrakodós traktort. A lopási kár: 1 500 000 Ft.

A traktor feltalálásra került Ö-től T. irányában, az 5205-ös úton.

A lehetséges elkövetők ellenőrzése során adat került fel arra vonatkozólag, hogy korábban elkövetett traktor lopás bűncselekmények közül hasonló az elkövetés helyének iránya, valamint a jelen ügyben szereplő helyszíntől a megtalálás helyének iránya is azonos, a Dabasi Rendőrkapitányságon folytatott ****/2012. bűnügyi számú ügyben szereplő gyanúsított lakhelyének irányával. Az ügyben gyanúsítottként L. B. [...] út 7. szám alatti lakos került megjelölésre.

A jelentés szerint a fentiek alapján megalapozottan feltehető, hogy jelen ügyben szereplő cselekményt is a fenti személy követhette el, melynek ellenőrzése és az esetleges tárgyi

bizonyítási eszközök beszerzése érdekében indokoltnak látszik a fenti személynél a házkutatás végrehajtása.

2) Á. A.r. alezredes 2016. február 17-én a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő lopás bűntettének gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügyben elrendelte H. L. feljelentővel szemben az 1 db CD lemez (rajta 2 db. videó adattal), a bűncselekmény elkövetői által a járműben hátrahagyott kulcskarikán lévő 1 db. törött címke és az 1 db. „[...] feliratú kulcs, továbbá az 1 db, a jármű eredeti [...] indítókulcs lefoglalását. A felsoroltak lefoglalása (a lefoglalásról készült jegyzőkönyv alapján) 2016. február 17-én 14 óra 30 perckor megtörtént.

3) T. R. c. r. főörzsaszáslós későbbi, ugyancsak 2016. február 17-ei jelentésében előadta, hogy megtekintették a H. L. sértettől lefoglalt biztonsági kamera felvételeit, melyen látható, hogy a cselekményt megelőzően egy órával egy fehér színű kisautó érkezik a telephelyre, majd távozik.

Az autó rendszámát az éjszakai felvétel minősége, és a felvételen megjelenő autó nagy távolsága miatt nem lehet látni, azonban autó formája szerint az fehér, vagy nagyon világos színű, 3 ajtós kivitelű [...], vagy Opel lehetett.

Az új adatokkal kapcsolatban ismételten felvették a kapcsolatot a d-i rendőrkapitánysággal, ahonnan azt az információt kapták, hogy L.B. testvérének, a panaszosnak - aki szintén volt már büntető eljárás alá vonva lopásokért - van fehér színű, kis méretű és három ajtós kivitelű Opel, amit az utóbbi időben használt is.

A Robotzsaru rendszerben a panaszosra rákeresve megállapították, hogy nevezett személynek a nyilvántartási adatokban szereplők szerint egy[...] rendszámú fehér színű Opel, egy [...] rendszámú, szintén fehér színű Opel gépkocsi, valamint egy fekete [...] rendszámú gépkocsi, illetve további 2 db gépkocsi áll a tulajdonában, melyek közül a szürke színű [...] gépkocsi 2014-ben eladásra került, valamint a [...] tehergépkocsit a forgalomból kivonták.

T. R. c. r. főörzsaszáslós előadta továbbá, hogy a dabasi rendőrkapitányságról kapott tájékoztatás szerint a jelen ügyben eltulajdonított [...] traktor megtalálásakor 2 személyt láttak elszaladni a traktortól.

T. R. c. r. főörzsaszáslós előadta, hogy a fentiek alapján megalapozottan feltehető volt, hogy az panaszos tulajdonában lévő fehér Opel jelent meg a cselekmény helyszínén, valamint az, hogy a bűncselekmény elkövetésénél is jelen volt a panaszos, melynek ellenőrzése és az esetleges tárgyi bizonyítási eszközök beszerzése érdekében indokoltnak látszott a fenti személynél a házkutatás végrehajtása.

4) H. K. az eltulajdonított traktor tulajdonosa 2016. február 17-ei tanúvallomásaiban egyebek között elmondta, hogy 2016. február 17-én hajnal 3 óra 45 perckor értesítette a rendőrség, hogy az egyik [...] traktorját D környékén találták meg. H. K. ezután kiment a telephelyre és megállapította, hogy a tehenészeti telephely 2. számú kapujáról hiányzik a lakat, de a kapu vissza volt csukva, azon traktornyomok nem vezettek ki. H. K. elmondta, hogy a traktor, amit eltulajdonították zárva volt, az irodában –ami szintén zárva volt - ellenőrizte a jármű kulcsait, és azok megvoltak. H. K. elmondta, hogy a forgalmi engedély benne volt a traktorban, de a kulcsok nem voltak benne, azt valahogy beindították. H. K. elmondta, hogy a telephely azon a részén van egy ipari kamera, amely felvételét visszanezték és látszott, hogy 2016. február 16-án 23 óra 10 perckor két személy beszáll a traktorba és a világítást felkapcsolják. Az is látszik, ahogy a hátsó kapun – ami belülről lakattal zárva volt – kiállnak a traktorral. A kaput vissza is csukták, de a lakatot nem találták meg.

A korábbi (8 óra 7 perckor lezárt) tanúkihallgatásról készült jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy H. K. elmondta, hogy a kamerafelvételen látszik, hogy 22 órakor egy autó a hátsó kapunál megfordult, de csak a fénye látszódott. Az, hogy *milyen autó lehetett, nem látszik*.

A későbbi (15 óra 40 perckor lezárt) folytatólagos tanúkihallgatásról készült jegyzőkönyv azt tartalmazza, hogy a kamerafelvételen látható, hogy a telephely előtti köves úton az istállók mellett 2016. február 16-án, 22 óra 14 perckor elhalad egy *világos színű, három ajtós személygépkocsi, ami kialakítása alapján Opel vagy [...] gépkocsira hasonlít*, majd visszafelé halad 3 perc múlva.

5) P.S. bizottságvezető és P. J. r. főörzsászlós, bűnügyi technikus által 2016. február 17-én készített jegyzőkönyv részletesen ismerteti a [...] szám alatti állattelep udvarán 2016. február 17-én, 5 óra 40 perctől 7 óráig lefolytatott szemle megtartásának körülményeit, beleértve azt, hogy a szemlebizottság tagjai a telep hátsó kapuján kilépve, hogyan követték a rosszul látható traktornyomot egészen a 4-es főúton átvezető felüljáróig, ahonnan azonban tovább nem volt követhető. A bizottság a helyszínen egyéb nyomot, elváltozást vagy idegen tárgyat nem talált; nyomok, anyagmaradványok nem kerültek rögzítésre.

6) A J. A. c. r. főörzsászlós, bizottságvezető és Cs. I. r. főörzsőrmester, bűnügyi technikus által 2016. február 17-én készített jegyzőkönyv részletesen feltárja a T. Külterületén, az [...] úton 2016. február 17-én, 6 óra 52 perctől 7 óra 25 percig lefolytatott szemle megtartásának körülményeit.

A szemle részletes leírása tartalmazza, hogy a helyszínen megtalálásra került egy B. típusú mezőgazdasági vonatató, amely a menetirány szerinti jobb oldalt állt, orral Tatárszentgyörgy felé. A jármű állapotát részletesen leíró ismertetés egyebek között tartalmazza, hogy a jármű első fényszórói világítottak és a *járműben volt annak indítókulcsa*. A nyomok és anyagmaradványok rögzítésének ismertetését tartalmazó leírásból pedig megtudható, hogy a vezető ülés felületéről egy elemi szál került rögzítésre, melyet 1-es számmal jelöltek, továbbá 2-es számmal került rögzítésre DNS anyagmaradvány az emelőkar műanyag felületéről. A jármű utasterében daktiloszkópiai nyomkutatót végeztek, mely nem vezetett eredményre.

J. A. c. r. főörzsászlós 2016. február 17-ei jelentésében előadta, hogy tárgyi napon bizottságvezetőként jelen volt az Ö. Rendőrőrs munkatársai által 3 óra 30 perckor igazoltatni kívánt [...] forgalmi rendszámú mezőgazdasági vonatató helyszíni szemlélénél. Jelentésében elmondta, hogy nem tudott adatgyűjtést folytatni, mivel a helyszín két település közötti összekötő úton, lakott területektől mindkét irányában több kilométer távolságra volt található és a közelben tanyaépület sem volt. A PMRFK Bűnügyi Technikai Osztály kutyavezetőjének szóbeli közlése alapján a kutya a feltalált traktortól kb. 200 métert haladt a nyomon, majd nyomot vesztett. A nyom nem lakott terület, lakóépület irányába vezetett.

A jelentés tartalmazza továbbá, hogy a mezőgazdasági vonatató nem került lefoglalásra, mivel a Tévékenység Irányító Központ (a továbbiakban: TIK) tájékoztatása szerint a tulajdonos úton volt, hogy munkagépét átvegye, addig az Ö. Rendőrőrs munkatársai őrizték a járművet.

7) Á. A. r. alezredes, bűnügyi osztályvezető 2016. február 17-én határozatot hozott házkutatás elrendeléséről a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 149.§ (3) bekezdése alapján – figyelemmel a Be. 149.§ (2) bekezdésére, a Btk. 370.§ (1) bekezdésére utköző és a (3) bekezdése a) pontja szerint minősülő és büntetendő lopás büntettének gyanúja miatt folyamatban lévő büntető ügyben.

A határozat indokolása szerint H. L. c-i lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen, aki 2016. február 16-án 23 óra és 2016 február 17-ei 4 óra közötti időben a [...]t 147. szám alatti tehenészet udvaráról eltulajdonított egy *lezáratlan, piros, 1 500 000 Ft. értékű [...] típusú, homlokrakodós traktort*. A traktor megtalálásra került Ö-től, T. irányában, az [...] úton. Az

indokolás szerint megalapozottan feltehető volt, hogy a rendelkező részben megnevezett panaszosnál a fenti bűncselekményekhez kapcsolódó tárgyi bizonyítási eszközök találhatóak.

8) A panaszos 2016. február 17-én a házkutatást elrendelő határozat ellen panasszal élt, amelyet az ügyész 2016. február 29-ei határozatában elutasított, mivel megállapította, hogy az ügyben keletkezett iratok alapján a nyomozó hatóság a Be. 149.§ (2) bekezdés c) pontja alapján bizonyítási eszközök biztosítása érdekében megalapozottan rendelte el a házkutatás megtartását.

9) Az O. L. c. r. zászlós és H. G. r. hadnagy által a házkutatásról készített jegyzőkönyv szerint a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő lopás bűntettének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban 2016. február 17-én 18 óra 25 perctől 19 óra 30 percig házkutatást tartottak panaszos lakcímén.

A jegyzőkönyv szerint a panaszos tagadta, hogy nála bűntettből származó tárgyak lennének. Ezek után átkutatták a házat és lefoglaltak 7 darab SIM kártyát és 8 darab mobiltelefont, melyeket a jegyzőkönyv szerint a C. Rendőrkapitánysághoz szállítottak be. A jegyzőkönyv szerint a panaszos a kényszerintézkedés módja ellen panasszal nem élt.

Mivel a lefoglalt dolgokkal (telefonok, SIM kártyák) kapcsolatos nyomozati cselekményeket elvégezték és a körözési rendszerben történő ellenőrzésük megtörtént, és így az eljárás érdekében azokra már nem volt szükség, 2016. február 18-án Á. A. r. alezredes, bűnügyi osztályvezető határozatot hozott a lefoglalás megszüntetéséről és a lefoglalt dolgok panaszos részére történő kiadásáról.

10) O. L. c. r. főtörzszászlós és P. L. r. százados 2016. február 17-ei, az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésükben előadták, hogy a panaszossal szemben a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 29.§ (1) bekezdése szerinti igazoltatás, azt Rtv. 31.§ (1) bekezdése szerinti személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálása, és az Rtv. 33.§ (2) bekezdésének b) pontja szerinti bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítása; továbbá az Rtv. 48.§ c) pontja szerinti szökés megakadályozása érdekében – a Szolg. Szab. 41.§ (4) bekezdésének b) pontja szerint kezek előre, illetve hátra bilincselésével – bilincs kényszerítő eszköz került alkalmazásra.

A jelentés szerint az Rtv. 18.§ (1) bekezdése alapján az előállított a hozzátartozója/képviselője kiértesítését nem kérte.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása tartalmazza, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján gyanú merült fel arra, hogy L. B. p-i lakos és testvére (a panaszos) és ezidáig ismeretlen társa 2016. február 16-án 23 óra körüli időben lakat levágással behatoltak a [...] 147. szám alatti tehenészet telephelyére és onnan eltulajdonították a H. L. tulajdonát képező, lezárt állapotban lévő [...] típusú, piros színű homlokrakodós traktort, majd Ö. és T. között a rendőri intézkedéskor hátrahagyták a benne lévő – elkövető által magukkal vitt – indító kulccsal, és így az 1 550 000 forint lopási kár megtérült. A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható volt, hogy a panaszos ellen házkutatás végrehajtása vált szükségessé, illetve elszámoltatás végett előállítása volt indokolt. Nevezett személy szökésének megakadályozására bilincs használata volt indokolt a házkutatás és a C-re történő szállítás idejére (a szükséges ideig).

A jelentés szerint az Rtv. 33.§ (4) bekezdése alapján az előállítás okáról és idejéről szóló tájékoztatók kiadásra kerültek.

D. L. r. őrnagy 2016. február 17-én az előállítás végrehajtásáról, illetve kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló parancsnoki vélemény és kivizsgálásban a rendőri intézkedést (igazoltatást, személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálását és az előállítást), valamint a bilincs kényszerítő eszköz alkalmazását jogszerűnek, szakszerűnek és arányosnak ítélte meg.

11) A PMRFK illetékes rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztálya által az Rtv. 33.§ (4) bekezdés szerint készített igazolás alapján a panaszos 2016. február 17-én 18 óra 25 perctől 21 óra 54 percig a személyi szabadságot korlátozó intézkedés foganatosítása miatt a C. Rendőrkapitányság, Rendőrőrs épületében tartózkodott, amely előállítás időtartama alatt a panaszosnak sérülése, panasza nem keletkezett.

Ez idő alatt „az előállító helyiségben elhelyezett fogvatartott személy őrzésével és ellátásával kapcsolatos adatokról” szóló nyomtatvány alapján a panaszos előállító helyiségben nem volt elhelyezve.

12) A panaszos a rendelkezésre álló dokumentumok alapján nem kért élelmezést, valamint nem panaszolt rendőri bántalmazást.

13) A tanú kihallgatásáról készült jegyzőkönyv szerint a panaszost a Btk. 370.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő lopás bűntettének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folyamatban lévő eljárásban hallgatták ki tanúként az illetékes rendőrkapitányság hivatali helyiségben, 2016. február 17-én 20 óra 54 perctől 21 óra 54 percig.

A panaszos a tanúvallomásában elmondta, hogy P. [...] út 21. sz. alatt lakik élettársával K. I.-val és két kiskorú gyermekével, valamint, hogy üzemvezetőként dogozik a családi vállalkozásukban – P. - egy fűrésztelepen. A feltett kérdésekre válaszolva a panaszos részletesen beszámolt arról, hogy 2016. február 16-án hol tartózkodott, és mit csinált; továbbá beszámolt arról, hogy egy fehér színű Opel F típusú személygépkocsi és egy BMW típusú személygépkocsi áll a tulajdonában. Elmondta továbbá, hogy korábban volt egy Opel 1.2 típusú, 5ajtós, szürke lökhárítós, ajtókilincses személygépkocsija, amit 2015. nyarán eladott a Fővárosi Autópiacra, és becsérélte a fent említett Opel típusú gépjárműre. A panaszos elmondta, hogy az erről szóló adásvételi szerződés az otthonában van, később be fogja tudni csatolni.

A panaszos jelezte továbbá, hogy a rendőrség által lefoglalt mobiltelefonjai közül a Nokia típusú telefonját és a 0670-es hívószám kezdetű SIM kártyáját szeretné visszakapni, mivel üzletember és az üzleti dolgai intézéséhez szüksége van a telefonjára.

14) T. Cs. r. alezredes, kapitányságvezető 2016. április 12-ei átiratában előadta, hogy a helyszíni szemle adatai és a beszerzett bizonyítékok alapján megállapítást nyert, hogy a bűncselekményt feltehetően két személy követte el, a rendelkezésre álló kamerafelvételek ezt megerősítették. Az eltulajdonított traktor felkutatására tett intézkedés eredményre vezetett, az eltulajdonítást követően az elkövetők Tatárszentgyörgy külterületén azt hátrahagyták, így a sértett kára megtérült.

A beszerzett adatok alapján megállapítást nyert, hogy egy korábbi traktorlopással kapcsolatban a D. Rendőrkapitányság ***/2012. bűnügyi számon folytatott eljárást L. B. P. [...] út 7. szám alatti lakos ellen. A két ügyben az elkövetés módja és módszere, valamint az eltulajdonított traktor útvonal elemzése alapján található azonosságok alapján 2016. február 17-én L. B. és testvére, a panaszos előállítására került sor a lakásukon.

A beszerzett adatok alapján nevezett személyeket tanúként hallgatták ki, a házkutatás során lefoglalt dolgok lefoglalásának megszüntetésére és kiadására 2016. február 18-án került sor.

2016. február 17-én az előállításokat és a házkutatásokat az illetékes rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának 4 fő dolgozója hajtotta végre. (D. L. r. őrnagy alosztályvezető, H. G. r. hadnagy főnyomozó, O. L. c.r. főörzszászlós nyomozó, K. B. r.c.zászlós nyomozó)

A panaszos a házkutatás ellen panasszal élt, nevezett panaszát az illetékes Járási Ügyészség elutasította.

A Testület által feltett kérdésekre a kapitányságvezető előadta, hogy az Rtv. 29.§ (1) alapján sor került a nevezett személyek igazoltatására és előállítására az Rtv. 33.§ (2) b) pontja alapján, illetve a lakhelyükön a házkutatást tartottak a Be. 149.§ (3) alapján. A házkutatás során a traktor indító kulcs, a bűncselekmény elkövetésekor használt fehér színű autó és a telefonkészülékek felkutatása és tárgyi bizonyítási eszközként való lefoglalásuk volt a feladat. A bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személyeket a Ceglédi Rendőrkapitányságra állították elő, és az előállítás során az Rtv. 48.§ c) pontja alapján a szökés megakadályozása érdekében bilincs alkalmazására került sor.

A panaszos a házkutatás megkezdésekor tájékoztatva lett jogairól, arról, hogy milyen ügyben milyen intézkedéseket fognak vele szemben végrehajtani, az ezzel kapcsolatos tájékoztatást a nevezett személy a helyszínen megkapta.

A nyomozás során a nyomozati cselekmények végrehajtása érdekében az összebeszélés megakadályozása miatt szükséges volt a panaszos telefonbeszélgetéseinek megakadályozása, tekintettel arra, hogy a testvére L. B. ekkor még nem került elő, a vele kapcsolatos cselekményeket még elvégezni nem lehetett. A helyszínen a házkutatás során talált telefonok lefoglalására került sor, így azokkal sem a panaszos, sem barátnője nem telefonálhatott.

A panaszos előállítása 2016. február 17-én 18 óra 25 perctől 2016. február 17-én 21 óra 54 percig tartott.

A panaszos az intézkedés megkezdésekor nem akarta az intézkedő rendőröket a lakásába beengedni, a megfelelő tájékoztatást követően lehetett a házkutatást nála végrehajtani. Az intézkedés elején nem volt együttműködő, fentiekre tekintettel is került sor bilincs alkalmazására vele szemben.

A panaszosnak nem volt megbízott ügyvédje, a telefonok lefoglalására tekintettel nem tudott a helyszínen védőt értesíteni, azonban a helyszínre érkező édesanyja tájékoztatva lett, és ő felvette a kapcsolatot a panaszos ügyvédjével; tehát édesanyja telefonált az ügyvéddel.

Nem felel meg a valóságnak az, hogy nevezett igazmondásától tették függővé a kényszerítő eszköz alkalmazását. A házkutatás idején a házkutatási iratok aláírására panaszos egyik kezéről a bilincset levették az intézkedő rendőrök.

A panaszos a rendőrkapitányságra megkülönböztető jelzés nélküli szolgálati gépkocsival került elszállításra.

A panaszos előállításakor és a házkutatás végrehajtásakor az általa élettársnak nevezett személy volt jelen, később érkezett a helyszínre a nevezett édesanyja és még egy nő rokona. A házkutatás vége felé érkezett a helyszínre L. B., akinek szintén az előállításra került sor.

A panaszos minden tájékoztatást megkapott, ennek megfelelően tudott élni panaszjogával a házkutatás ellen, ezt a panaszt a ceglédi járási ügyészség vizsgálta ki. Minden iratot annak kitöltését követően írt alá panaszos, így az előállítás során keletkezett nyilatkozatot is, amiben nem élt panasszal rendőri bántalmazással kapcsolatban.

A panaszossal szemben büntető, szabálysértési vagy bármilyen más eljárás nem indult.

III.

1) A Testület először azt vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárás feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület a jogszabályi felhatalmazás hiányában nem rendelkezik hatáskörrel, ezért nem jogosult- szabálysértéseket kivizsgálni, a kiszabott szabálysértési- és közigazgatási bírságot csökkenteni, eltörölni; büntetőeljárás keretében foganatosított cselekmények törvényességét elbírálni; kártérítést megítélni; az intézkedő rendőrök büntetőjogi-, szabálysértési- vagy fegyelmi felelősségét megállapítani. A Testület a panaszost a hatásköri szabályokról levelében tájékoztatta.

Fentiekre tekintettel a Testület a panaszos által kifogásolt házkutatás, továbbá a mobiltelefonok lefoglalása kapcsán megállapította hatáskörének hiányát.

Vizsgálta ugyanakkor a Testület a panaszos előállítását, a telefonhasználat korlátozását és a kényszerítő eszköz alkalmazását.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és

felelősség” fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, továbbá a IV.cikkében foglalt személyi szabadsághoz való jogát – az alábbiak szerint.

1) A panaszos sérelmezte, hogy előállították.

a) A Testület elsőként a panaszos előállításának jogszerűségét vizsgálta.

O. L. c. r. főörzszászlós és P. L. r. százados 2016. február 17-ei, az előállítás végrehajtásáról és a kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentésükben előadták, hogy a panaszos előállítására az Rtv. 33.§ második bekezdésének b) pontja alapján került sor. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása tartalmazza, hogy a rendelkezésre álló iratok alapján gyanú merült fel arra, hogy L. B. p-i lakos és testvére (a panaszos) 2016. február 16-án 23 óra körüli időben lakat levágással behatoltak a C. [...] 147. szám alatti tehenészet telephelyére és onnan eltulajdonították a H. L. tulajdonát képező lezárt állapotban lévő [...] típusú, piros színű homlokrakodós traktort, majd Ö. és T. között a rendőri intézkedéskor hátrahagyták a benne lévő – elkövetők által magukkal vitt – indító kulccsal. A rendelkezésre álló adatok alapján a jelentés szerint megállapítható volt, hogy a panaszos ellen házkutatás végrehajtása vált szükségessé, illetve elszámoltatás végett előállítása volt indokolt.

Az Rtv. 33.§ (2) bekezdés b) pontja szerint „A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.”

A Testület ezért vizsgálta, hogy fennáll-e a gyanúja annak, hogy a panaszos bűncselekményt követhetett el. A megjelölt előállítási okkal kapcsolatban azt is szükséges rögzíteni, hogy az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint a Testületnek a büntetőjogi felelősség vizsgálata nem tartozik hatáskörébe.

Egyúttal szükséges utalni a Testület korábbi gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – az adott cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennáll-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. A Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövetette-e a bűncselekményt vagy sem, hanem abban, hogy az adott helyen és időben rendelkezésre álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének – a megalapozott gyanú szintjénél alacsonyabb fokú – gyanúja. (Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható. Ezért a bűncselekmény gyanújának, mint előállítási oknak a fennállása nem is vonja maga után minden esetben kötelező jelleggel azt, hogy azt a személyt, akit ezen előállítási ok alapján vonnak intézkedés alá, meg is gyanúsítsák valamilyen bűncselekmény elkövetésével.)

Az említett traktor eltulajdonítása a Btk. 370. § (1) bekezdése szerinti lopás („Aki idegen dolgot mástól azért vesz el, hogy azt jogtalanul eltulajdonítsa, lopást követ el.”) továbbá a 380. § (1) bekezdése szerint jármű önkényes elvétele („Aki idegen gépi meghajtású járművet mástól azért vesz el, hogy jogtalanul használja, vagy az így elvett, illetve a rábizott ilyen járművet használja jogtalanul, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”) bűncselekmények törvényi tényállását valósíthatta meg.

Az eltulajdonított traktort az intézkedő rendőrök Tatárszentgyörgy külterületén találták meg a rendőrök, amelyre tekintettel felvették a kapcsolatot a területileg illetékes d. Rendőrkapitánysággal, ahonnan azt a tájékoztatást kapták, hogy a rendőrkapitányságon ***. bűnügyi számú, ugyancsak egy traktor ellopása kapcsán lefolytatott ügyben azonos volt az elkövetés helyének, valamint a jelen ügyben szereplő megtalálás helyének iránya. Az említett

ügyben gyanúsítottként L. B., a panaszos testvére szerepelt.

Miután az intézkedő rendőrök megtekintették a sértettől lefoglalt videófelveteleket, megállapították, hogy a bűncselekmény helyszínre a traktor ellopását megelőzően egy órával egy fehér színű kisméretű autó érkezett, mely formája szerint egy 3 ajtós kivitelű Suzuki vagy Opel lehetett. Ezután ismételten felvették a kapcsolatot a dabasi rendőrkapitánysággal, akiktől azt az információt kapták, hogy L. B. testvérének, a panaszosnak van egy kisméretű, háromajtós, fehér színű Opel, amit az utóbbi időben használt is; az MTZ traktor megtalálásakor pedig 2 személyt láttak elszaladni a helyszínről.

Ezután az intézkedő rendőrök ellenőrizték a Robotzsaru rendszerében a panaszos tulajdonában álló gépjárművek listáját, amely alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos valóban rendelkezett ahhoz hasonló paraméterű gépjárművel, amilyent a rendőrök a bűncselekmény elkövetésének helyszínén készült videofelvétel megtekintése során beazonosítottak.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségi iratokban részletezett körülmények alapján a panaszossal szemben a bűncselekmény elkövetésének előállításához szükséges mértékű *egyszerű gyanúja* a rendőrség által beszerzett információk alapján fennállt, ezért az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja megfelelő jogalapot szolgáltatott a panaszos előállítására.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület úgy határozott, hogy nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga, a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában korlátozta a panaszos személyi szabadságát.

b) Tekintettel arra, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdésében meghatározott előállítási okok nem kötelező jelleggel írják elő az előállítást, hanem mérlegelési jogot engednek az intézkedő rendőrnek, hogy valóban szükséges-e annak foganatosítása továbbá intézkedések lefolytatása céljából; ezért a Testület vizsgálta, hogy az előállítás arányos volt-e az intézkedéssel elérni kívánt céllal.

Azon kérdés megítéléséhez, hogy a rendőrség megalapozottan döntött-e a panaszos előállítása mellett, az Rtv. 15. §-ában előírt arányossági követelmény ad eligazítást. A rendelkezés értelmében „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”, továbbá „több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár”.

Az arányosság megítélésakor tehát a Testületnek azt kellett figyelembe vennie, hogy volt-e az előállításnak olyan célja, amely csak a szabadság korlátozásával volt elérhető.

Erre a kérdésre a Testület igennel felelt. A Testület megítélése szerint mivel - az előző pontban kifejtettek alapján- a panaszos és a testvére is kapcsolatba volt hozható az elkövetett bűncselekménnyel, ezért annak megakadályozása céljából, hogy a történetekkel kapcsolatban összebeszéljenek, szükséges volt az előállításuk, ahol egymástól elkülönített vallomásuk felvétele biztosított volt.

Ugyanakkor az valóban kétségtelen tény, hogy a Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi iratok nem tartalmaznak adatot arra vonatkozóan, hogy az előállítás során miért nem ellenőrizték újra az érintett gépjármű tulajdoni viszonyait a gépjármű nyilvántartásban, tekintettel arra, hogy a panaszos állítása szerint többször jelezte, hogy az autót már eladta (tehát szerinte nem volt összefüggésbe hozható az adott bűncselekménnyel); ugyanakkor a Testület megjegyzi, hogy az a körülmény, hogy egy gépjármű már nem áll valaki tulajdonában, nem jelenti kétséget kizáróan azt, hogy már nem is használja.

A Testület fontosnak tartja megjegyezni, hogy nem vonja kétségbe a panaszos azon állítását, hogy az említett Opel típusú gépjárművet már korábban, 2015-ben eladta, ám tekintettel az intézkedés napján kelt jelentés tartalmára, melyben a jelentést készítő T. R. c. r. főörzszászlós részletesen feltüntette, hogy a Robotzsaru rendszer alapján mely gépjárművek állnak a panaszos birtokában, a Testület arra a következtetésre jutott, hogy az intézkedő rendőrök joggal bízhattak a nyilvántartás adataiban; esetlegesen hibás tartalmának felismerésére pedig az intézkedés kezdetekor nem volt lehetőségük. A házkutatás foganatosítása során az intézkedő rendőrök számára tekintettel – a rendőröknek az intézkedés biztonságos lefolytatásának követelménye miatt – nem állt módjukban ellenőrizni a panaszos beadványában szerepeltetett azon állítását, hogy a gépjármű adásvételéről szóló szerződés édesapjánál van.

A Testület álláspontja szerint a panaszos meghallgatása az adott körülmények között indokolt volt, előállítására megfelelő joggal került sor, amely intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ban szabályozott arányossági követelményeknek is, így ennek kapcsán sem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

c) A panaszos előállításának idejével kapcsolatban a Testület az alábbiakat jegyzi meg.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal, 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint a panaszos 2016. február 17-én 18 óra 25 perctől 21 óra 54 percig, tehát összesen 3 óra 29 percen át állt személyi szabadságot korlátozó intézkedés alatt.

Ez idő alatt a rendőrök igazoltatták, házkutatást foganatosítottak vele szemben (18 óra 25 perctől 19 óra 30 percig), majd beszállították a ceglédi kapitányságra, felvették a tanúvallomását, majd kitöltötték az előállítással kapcsolatos nyilatkozatokat, iratokat.

Mindezekre figyelemmel a Testület a panaszossal szembeni előállítási időtartamát az elvégzett cselekményekhez képest nem tartotta indokolatlanul hosszúnak, ezért **álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.**

2) A panaszos sérelmezte, hogy a mobiltelefonját nem használhatta, mert azt elvették tőle.

A beadvány szerint a panaszos szólt a barátnőjének, hogy hívja fel a panaszos édesanyját és szóljanak egy ügyvédnek, mert nem úgy bánnak vele, mint egy tanúval, mint akitől meg szeretnének tudni valamit, hanem úgy, mint egy gyanúsítottal. A rendőr rászólt a panaszos barátnőjére, hogy nem telefonálhat, és rátette a kezét az asztalon lévő telefonra.

A panaszos átadta a házban található telefonokat a rendőrnek, majd visszamentek a konyhába, ahol a rendőr elkezdte a telefonok lefoglalását és a jegyzőkönyv megírását. Időközben a helyszínre érkezett a panaszos édesanyja és megkérdezte, hívjon-e ügyvédet. A panaszos megmutatta neki a bilincset és elpanaszolta neki, hogy milyen intézkedés alá vonták, pedig ő semmit sem követett el. Mindeközben megékezt a panaszos öccse is, L. B.

Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

Az értesítésekkel összefüggésben az Rtv. 18. §-ának (1) bekezdése szerint a fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, *feltéve*, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e joggal élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ezen törvényhely kötelezően előírja tehát, hogy – az Rtv. 97. §-a h) pontja szerinti – fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját.

A Testület a mobiltelefonokkal kapcsolatos rendőrségi gyakorlatot a rendelkezések összeolvasása alapján a következőképpen értékeli. Olyan esetekben, amikor a rendőri intézkedés célját veszélyezteti, ha az intézkedés alá vont személy mobiltelefonon ellenőrizetlenül lép kapcsolatba valakivel (pl. nem zárható ki, hogy bűntársát értesíti a gyanú szerint tetten ért elkövető), úgy az Rtv. 17. § (1) bekezdése és 13. § (3) bekezdése kellő jogalapot biztosít a rendőrnek a telefon (mint az intézkedés eredményes végrehajtását akadályozó tárgy) elvételére. (A Testület korábbi állásfoglalásaiban azt is kifejtette, hogy amennyiben a rendőrség nem jelöl meg konkrét indokot, ami megjelölné, hogy a telefonálás pontosán mivel és mennyiben veszélyeztette az intézkedés eredményes végrehajtását, akkor ezt az általános hivatkozást nem áll módjában elfogadni.) Ha pedig ilyen körülmény az adott helyzetben nem áll fent, úgy a mobiltelefon használatának korlátozásának nincsen jogalapja. Ilyen esetekben semmi nem zárja ki, hogy a hozzátartozót vagy más személyt az előállított személy a saját mobiltelefonján értesítse, hiszen e jog fő szabály szerint az érintettet illeti meg, és csak az értesítés csak akkor rendőri feladata, ha a fogvatartott valamilyen okból nincsen abban a helyzetben, hogy értesítési joggal éljen.

A rendőrségi iratok tanúsága szerint a panaszos számára azért nem biztosították azt a jogát, hogy telefonálhasson, mert a nyomozás során a nyomozati cselekmények végrehajtása érdekében az összebeszélés megakadályozása miatt szükséges volt a panaszos telefonbeszélgetéseinek megakadályozása, tekintettel arra, hogy a testvére (L. B.) ekkor még nem került elő, a vele kapcsolatos cselekményeket még elvégezni nem lehetett. A helyszínen a házkutatás során talált telefonok lefoglalására került sor, így azokkal sem a panaszos, sem barátnője nem telefonálhatott. A kapitányságvezetői átirat szerint a panaszosnak nem volt megbízott ügyvédje, a telefonok lefoglalására tekintettel nem tudott a helyszínen védőt értesíteni, azonban a helyszínre érkező édesanyja tájékoztatva lett, és ő felvette a kapcsolatot a panaszos ügyvédjével; tehát édesanyja telefonált az ügyvéddel.

A Testület a rendőrség telefonhasználat korlátozására vonatkozó érvelését elfogadta azzal, hogy a családtagok megérkezéséig valóban indokolt volt a telefonhasználat korlátozása, hiszen nem tudhatták a rendőrök, hogy kivel kívánnak valójában kapcsolatba lépni. A későbbiekben történő rendőrségi kiértesítéssel kapcsolatban pedig nem áll rendelkezésre adat, hogy a panaszos kérte volna, illetve magából a beadványból tudjuk, hogy a panaszos édesanyja– akit a beadvány szerint értesíteni kívánt – megérkezett a lakására.

Fentiekkel összefüggésben a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a telefonhasználat korlátozásával összefüggésben nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

3) A Testület ezt követően a panaszos bilincselését vizsgálta meg.

A panaszos beadványában előadta, hogy a vele szemben foganatosított intézkedés során kétszer is megbilincselték.

a) A panaszost állítás szerint először akkor bilincselték meg, amikor az intézkedés kezdetekor bemutatkozott a rendőröknek, akik közölték vele, hogy a testvérét keresik; mire ő

jelezte, hogy ő nem a keresett személy. A rendőrök ekkor azt mondták, hogy őt is keresik. A panaszos ekkor a rendőri tiltás ellenére telefonált az édesanyjának, és közölte, hogy ügyvédet hív. A panaszos szerint a rendőr ekkor megkérdezte, hogy minek neki ügyvéd, majd megbilincselte.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, intézkedés napján kelt jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 48. § c) pontja alapján alkalmaztak bilincset. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény leírása szerint a panaszos szökésének megakadályozása miatt volt indokolt a bilincs használata a házkutatás és a panaszos rendőrkapitányságra történő szállítás idejére.

T. Cs. r. alezredes, kapitányságvezető 2016. április 12-ei átirata a jelentéseket azzal egészítette ki, hogy az intézkedés elején a panaszos nem volt együttműködő, erre tekintettel is került sor vele szemben a kényszerítő eszköz alkalmazására.

Az Rtv. 16. §-ának (1) bekezdése rögzíti, hogy a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 48. §-a úgy rendelkezik, hogy a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy

- a) önkárosításának megakadályozására,
- b) támadásának megakadályozására,
- c) szökésének megakadályozására,
- d) ellenszegülésének megtörésére.

A fentieket a Szolgálati Szabályzat 41. §-a tovább finomítja:

41. § (1) „Bilincs alkalmazása, az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben különösen azzal szemben indokolt,

- a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető,
- b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja,
- c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg,
- d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg,
- e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget,
- f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy
- g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (2) bekezdése szerint az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőlegesen ellenszegülést nem mutat,

b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erő kifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni,

c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrre, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad.

A (3) bekezdés szerint pedig a kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie:

a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint

b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdés a) pontja szerint a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadástól, valamint szökéstől. A (7) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés alá vont személyt fekvő helyzetben, falnak vagy más tárgynak nyomva megbilincselheti, ha azt a személy aktív ellenszegülése, támadása, erőszakos magatartásra vagy ezek kialakulásának megelőzése szükségessé teszi.

A Testület vizsgálatai során mindig az intézkedés időpontjához legközelebbi keltezésű rendőrségi iratot tekinti a leghitelesebbnek a történet leírásakor. A rendőrség elsődleges jelentéseiben nem tudott olyan körülményt előadni a panaszos intézkedés során tanúsított magatartása kapcsán, amely megalapozta volna a panaszos megbilincselését az intézkedés kezdetére. Az elsődleges jelentések azt tartalmazzák, hogy a panaszos magatartása indokolta a házkutatás idejére az Rtv. 48. § c) pontja szerinti bilincs alkalmazását a panaszos elszökésének megakadályozása érdekében. Így ezen a ponton a rendőri jelentések hiányosak, és ellentmondanak a kapitányságvezető átiratának, hiszen csupán az átirat jelöli meg a bilincselés indokaként azt, hogy a panaszos az intézkedés kezdetekor nem volt együttműködő.

A Testület álláspontja szerint az elsődleges rendőri jelentésekben nem adtak elő olyan körülményeket, amelyekből közvetlenül arra lehetett volna következtetni, hogy az intézkedés kezdetekor a bilincselés indokolt lett volna.

Fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben a bilincs alkalmazása jogszerűtlen és indokolatlan volt, így erre figyelemmel sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga.

b) A panaszos előadása alapján a házkutatás megkezdésekor (a fürdőszobában) levette róla a bilincset, amelyet a házkutatás végeztével, a ceglédi rendőrkapitányságra történő szállítása megkezdésekor – arra hivatkozva, hogy ez az előírás – a rendőrautóban visszatettek rá.

Az előállítás végrehajtásáról és kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló, intézkedés napján kelt jelentés szerint a panaszossal szemben az Rtv. 48. § c) pontja alapján alkalmaztak bilincset. Az intézkedés alapjául szolgáló esemény leírása szerint a panaszos szökésének megakadályozása miatt volt indokolt a szükséges ideig a bilincs használata „a házkutatás és a C-re történő szállítás idejére.”

A kapitányságvezető átirata szerint nem felel meg a valóságnak az a panaszosi állítás, hogy a panaszos igazmondásától tették függővé a kényszerítő eszköz ismételt alkalmazását, csupán a házkutatási iratok aláírására vették le az egyik kezéről a bilincset.

Hivatkozva a fent már ismertetésre került bilincseléssel kapcsolatos jogszabályi rendelkezésekre a Testület a panaszos újbóli megbilincselésével kapcsolatban az alábbi megállapításokat tette.

A Testület ismételten kiemeli, hogy vizsgálata során mindig az intézkedés időpontjához legközelebbi keltezésű rendőrségi iratot tekinti a leghitelesebbnek a történet leírásakor. A rendőrség elsődleges jelentéseiben nem részletezi a panaszos megbilincselésének körülményeit.

Az intézkedés alapjául szolgáló esemény leírásának idézett szóhasználata alapján (a jelentés külön említi a házkutatás és a C-re történő szállítás idejét) és a kapitányságvezetői átirat vonatkozó része szerint a Testület arra következtetésre jutott, hogy a panaszos kezéről az első megbilincselése után levették a bilincset, amelyet a ceglédi rendőrkapitányságra történő szállítása alkalmával újra visszatettek rá.

A kapitányságvezetői átirat szerint a panaszos a ceglédi rendőrkapitányságra megkülönböztető jelzés nélküli szolgálati gépkocsival került elszállításra.

A második bilincshasználat értékelése kapcsán a Testület hangsúlyozza, hogy az panaszos rendőrkapitányságra történő előállítása, szállítása során nem kötelező előírás a bilincs alkalmazása.

[A Testület - hivatkozva az alábbi jogszabályokra - már számos állásfoglalásában kiemelte, hogy a fogvatartott kísérése során a kísért személy megbilincselése csupán lehetőség, annak szükségességéről indokoltsága esetén a kísérést elrendelő személy jogosult dönteni.

A Szolgálati Szabályzat 41. § (1) bekezdés f) pontja szerint „A bilincs alkalmazása kizárólag az Rtv. 48. §-ában meghatározott esetekben, a kényszerítő eszköz alkalmazásának az Rtv.-ben és az e rendeletben meghatározott követelményei teljesülése esetén, különösen azzal szemben lehet indokolt, akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, illetve - az őrzés idejére - akit az előállító egységen vagy a fogdán kívül őriznek.”

A Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás (a továbbiakban: ORFK Utasítás) a személyi szabadságukban korlátozott személyek kíséréseivel összefüggésben az alábbi rendelkezéseket tartalmazza. A 74. pont szerint „a kísérő őrzést végrehajtó rendőr szolgálatát a rendszeresített felszereléssel, bilincsre szerelt vezetősíjjal és bilincsrögzítő övvel teljesítse”. A 75. pont alapján „a fogvatartott kísérése vonatkozó utasítást a fogva tartás elrendelésére jogosult vezető adhat, aki az átkíséresi utasításban határozza meg – egyebek mellett – a fogvatartott kísérése módját, a kísérő őrök létszámát, fegyverzetét, felszerelését, a kényszerítő eszköz alkalmazását vagy az alkalmazás lehetőségét”. A 77. pont előírja továbbá, hogy az objektumon belül történő kísérés biztonságos végrehajtását a helyi sajátosságok figyelembevételével a rendőri szervek vezetői

intézkedésben szabályozzák. A kísérő őröket a fogvatartott neméhez, testi alkatához, fizikumához és veszélyességi fokához igazodva kell kiválasztani, lőfegyverrel történő felszerelésük – biztonságos körülmények között – mellőzhető. A 79. pont a fentieket azzal egészíti ki, hogy a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja miatt fogva tartott személy kísérését úgy kell megszervezni és végrehajtani, hogy az eljáráshoz, a bizonyításhoz fűződő érdekeket ne veszélyeztesse.

A Testület figyelembe vette továbbá a fogvatartottak kísérésének biztonságos végrehajtásáról szóló 37/2010. (VI. 17.) BRFK Intézkedés (a továbbiakban: BRFK Intézkedés) előírásait. A 14. pont szerint a „kísérési feladat végrehajtása során a fogvatartottat minden esetben meg kell bilincselni. A fogvatartott várható magatartására tekintettel keze előre vagy hátra is bilincselhető, szükség esetén lábbilincs is alkalmazható”. A 18. pont értelmében „a kísérés végrehajtását megelőzően, illetve a végrehajtást követően az átkísérési utasításon – óra, perc feltüntetésével – rögzíteni kell az átvétel idejét. Ez alapján pontosan megállapítható a bilincs használatának kezdete és befejezésének időpontja.” A 20. pont továbbá lehetővé teszi, hogy „a rendőrségi épületen belüli egyes eljárási cselekmények foganatosítására [...] a fogvatartottat az ügy előadója a fogdából, előállító helyiségből kikérheti és szükség esetén kísérheti. Ebben az esetben számára jelen intézkedés előírásai kötelező érvényűek.”

A Testület álláspontja alapján jelen esetben azonban a panaszos kapitányságra történő szállítása alkalmával még a fogvatartott kísérése során, a kísérést elrendelő személy fakultatív döntésén alapuló megbilincselés lehetősége sem jöhetett szóba, hiszen a panaszos nem minősült fogvatartottnak. A fogvatartott definíciója azt Rtv. 97. § (1) bekezdésének h) pontja szerint a következő „fogvatartott: akit törvény, illetőleg törvény alapján kiadott hatósági határozat alapján a szabad mozgáshoz és tartózkodási hely szabad megválasztásához való jogában korlátoznak (őrizetbe vett, előzetesen letartóztatott, közbiztonsági őrizetben lévő, elfogott és előállított, elővezetett).]

A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratok nem tártak fel olyan körülményt, amely alapján megalapozottan tartani lehetett volna attól, hogy a panaszos a ceglédi rendőrkapitányságra történő szállítása során szökést kísérelne meg. A rendőrségi iratok nem cáfolták a panaszos azon állítását, hogy a panaszos a házkutatás során együttműködő volt, majd a kapitányságra történő szállítása végett önként szállt be a rendőrautóba.

Így a fentiekre tekintettel a Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben alkalmazott második bilincs alkalmazása is jogszerűtlen és indokolatlan volt, így erre figyelemmel sérült a panaszos emberi méltóságához való joga.

IV.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a panaszos előállításának foganatosítása és időtartama miatt nem sérült a panaszos személyes szabadsághoz való alapvető joga, mivel az jogszerűen került korlátozásra. A telefonhasználat korlátozással kapcsolatban a Testület elfogadta a rendőrség indoklását, mely szerint az ellenőrizetlen telefonálás az intézkedés célját veszélyeztette volna, ezért kimondta, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogát nem érte sérelem, azt jogszerűen korlátozta a rendőrség. A házkutatás elején foganatosított, illetve a panaszos kapitányságra történő szállításakor történt megbilincselése kapcsán azonban a Testület megállapította a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogának súlyos sérelmét.

A Testület álláspontja szerint a jogsérelem mértéke eléri azt a szintet, amely indokoltá teszi, hogy a Testület állásfoglalását megküldje az országos rendőrfőkapitánynak, ezért döntését a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki.

Budapest, 2016. július 7.

**Dr. Lukács Tamás
elnök**

**Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes**

**Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag**

**Dr. Wildner Domonkos
testületi tag**

**Dr. Cservák Csaba
testületi tag**

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTÉS TÜLET